

Overweging zondag 4 september begin 47^e seizoen.

Twee zinnen staan vandaag centraal in deze viering aan het begin van het 47^e seizoen.

'Als er twee of drie in mijn naam bijeen zijn ben ik in hun midden' en de zin 'ben ik mijn broeders hoeder'.

Zo aan het begin van een nieuw seizoen, ik heb dat in de Jk Jouw Kerk ook al een beetje gedaan, even een paar mijmeringen of aandachtspunten voor in dat nieuwe seizoen. Je moet altijd ergens naar streven, een ideaal hebben en een droom hoe het allemaal anders en wellicht beter zou kunnen om daarmee vooruit te komen.

Als er twee of drie in mijn naam bijeen zijn ben ik in hun midden.

Dat geldt altijd als mensen samen zijn maar dat geldt zeker als we hier op zondagmorgen samenkomen en samen vieren rond de tafel van breken en delen in navolging van die man van Nazareth.

Als Jongerenkerk hebben we een pluriform aanbod met betrekking tot de vieringen: eucharistievieringen, vieringen van Breken en Delen, Spiritualiteitsvieringen, Taizévieringen en af en toe, zoals volgende week ook een gebedsviering.

In juni heeft het Pastoraal Team ook al eens gekeken naar nieuwe of vernieuwende vormen van vieren zonder het goede weg te gooien of overboord te zetten. Juist niet.

Vernieuwende vormen zullen altijd moeten passen binnen en aansluiten bij wat er leeft binnen de Jongerenkerkgemeenschap en aansluiten bij de boodschap van liefde van die Man van Nazareth in wiens naam we bijeenkomen.

Vernieuwing zit hem in mijn beleving in een grotere betrokkenheid van de gemeenschap bij het vieren. Ik verwijs even naar de overweging van Piet Giesen met Pinksteren. Kunnen wij ook zo een nieuw Pinksteren beleven in een bij elkaar zijn dat de zo lang aangewende vorm van viering en verkondiging doorbreekt, een top down (hiërarchische) viering en verkondiging van enkele voorgangers die het woord voeren en de liturgie uitvoeren? Is er een betere manier om gestalte te geven aan ons bij elkaar zijn, qua inhoud en vorm?

Ik wil aan het begin van dit nieuwe seizoen de uitdaging waartoe Piet oproept ook in jullie midden leggen als uitdaging. Inderdaad is ook in de Jongerenkerk het qua vieren topdown. Enkele voorgangers en enkele groepen zoals de Spiritualiteitsgroep, de Taizégroep en de Liturgiegroep rond Piet Linders dragen de liturgie en dat zou anders kunnen en naar de toekomst toe wellicht wel moeten.

Velen van u zijn in staat om mee te denken en mee te werken aan vieringen in welke vorm dan ook. Velen van jullie zijn in staat om rond een thema een goede viering of gebedsdienst op te zetten. En daar waar in het begin daarbij hulp nodig is, laat het weten. Vieren moet niet iets van voorgangers zijn of mensen die vieringen samenstellen, waarvoor natuurlijk alle lof en eer en dank maar of dat naar de toekomst toe niet anders kan of moet is maar de vraag.

Ik leg de uitdaging om als gemeenschap meer zelf het heft in handen te nemen in jullie midden neer en graag hoor ik of er mensen zijn die de uitdaging aan willen om mee te denken en mee te bouwen aan vieringen die passen binnen de Jongerenkerk Venlo

Ben ik mijn broeders hoeder

Deze zin heeft de Jongerenkerk vanaf het begin positief beantwoord. Ja, als volgelingen van die Man van Nazareth zijn wij verantwoordelijk voor elkaar en met name voor de zwaksten onder ons. Dat mag niet een taak zijn van enkelingen maar dient de taak van allen te zijn.

In die afgelopen 47 jaar heeft de Jongerenkerk zich op vele terreinen het lot van medemensen aangetrokken en is men aan de slag gegaan.

Veel is gerealiseerd vanuit de Jongerenkerk onder de bezielende leiding van Leo Brueren.

De huidige tijd, ik heb het daar laatst ook al eens over gehad, vraagt om een vernieuwde bezieling.

De Jongerenkerk moet in dat 47^e seizoen als kerk durven laten zien dat ze staat voor allen die in deze tijd het onderspit dreigen te delven.

Op veel gebieden wordt daar door mensen aan getrokken maar het kan nog meer, het klan nog beter, het kan nog massaler.

Samen komen in zijn naam maakt dat je niet buiten dat samenkomen kunt zeggen dat je vandaag geen tijd hebt om je broeders hoeder te zijn.

Tal van missionaire en diaconale projecten waarbij de Jongerenkerk rechtstreeks of zijdelings betrokken is, kunnen best wat mankracht gebruiken.

Vele handen maken licht werk en maken dat je samen sterker staat en meer gewicht in de schaal kunt gooien als het gaat om onrecht, onrechtvaardigheid en om instellingen die regels boven mensen stellen en daarmee mensen aan hun lot overlaten. En daar waar dat gebeurt vind ik dat de kerk een rol heeft en hen wel moet helpen en ondersteunen want uiteindelijk gaat het om een medemens ongeacht wie of wat hij is of waar hij woont: we mogen nooit accepteren dat een mens verloren gaat ook al vind jij dat hij dat ook een beetje aan zichzelf te danken heeft. De sociale leer van de kerk maar ook onze sociale wetgeving, het sociale vangnet, is gericht erop de zwakste schakel op te vangen.

Twee aandachtspunten voor dit nieuwe seizoen:

Streven naar vieringen van, door en voor onze geloofsgemeenschap en dat in de breedste zin.

Streven naar inzet op missionair en diaconaal gebied ook iets van en door de hele geloofsgemeenschap ten behoeve van de zwakkeren in de samenleving. Deze inzet begint binnen onze eigen muren waarin ieder er zou moeten kunnen zijn en zou moeten mogen zijn ongeacht wat of hoe iemand is en wie iemand is. De Jongerenkerk als plek, als herberg, waarin ieder gelijk is en niemand meer of minder dan de ander. Als we dat klaar krijgen en uitdragen dan is het 47^e seizoen al geslaagd.

Vervolgens bouwen we dan in het 48^e seizoen dit verder uit in de stad maar laten we het eerst en vooral binnen onze eigen muren maar eens waarmaken.

Laten we aan het begin van dit nieuwe seizoen ons realiseren dat we er alleen SAMEN meer van maken!